

[Undervisnings- og forskningsministeren]

sieloven er en rammelov, og at stort set det hele fastsættes i bekendtgørelser. Og hvis det skal kunne lade sig gøre, så skal der altså en bemyndigelse ind i loven.

Så er der spørgsmålet om religionsundervisning, som har været rejst af både CD's og Kristeligt Folkepartis ordførere. Den bestemmelse, der findes her, er jo skrapere end den, vi har i folkeskoleloven. I folkeskoleloven kan man blive fritaget i alle situationer. Ethvert barn, hvis far eller mor skriver under på, at de selv vil undervise barnet, kan blive fritaget.

I gymnasiet er der et meget stærkt krav om, at man skal tilhøre et andet trossamfund, så det er ikke hvem som helst, der kan forsømme undervisningen i kristendomskundskab. Der er oven i købet for et par år siden indført eksamen i faget, så jeg synes ikke, det på nogen måde flyder, sådan som det desværre gør visse steder i folkeskolen.

Men lad os se på bestemmelsen og lad os prøve at få undersøgt, om repræsentanter for disse fremmede trossamfund vil insistere på, at man beholder den. Hvis det viser sig, at der ikke rigtig er nogen, som benytter sig af den, og der ikke er nogen, der vil føle sig trådt over tæerne, hvis den fjernes, skal jeg ikke sætte mig imod det.

Til slut vil jeg endnu en gang takke for den konstruktive holdning. Jeg glæder mig til masser af spørgsmål, svar og drøftelser, som forhåbentlig kan føre til et endog meget bredt flertal her i Folketinget.

Aage Frandsen (SF):

Til ministerens bemærkning om kollektiv ledelse:

Jeg ved godt, at ministeren ikke kan lide kollektiv ledelse, men han kan lide ledelse. Jeg forstår ikke, hvorfor det skulle være en kollektiv ledelse, hvis elever og medarbejdere fik flertal i bestyrelserne. Det, der er tale om, er en bestyrelse og ikke en kollektiv ledelse. Der er ikke nogen, som forestiller sig, at bestyrelsen skal udgøre en kollektiv ledelse, men den skal være det forum, hvor beslutningerne træffes, og det står i lovforslaget, hvilke beslutninger der skal kunne træffes.

Ledelsen ligger ikke – og det er der ikke nogen der har talt for at den skal – i et eller andet kollektiv. Det er et spørgsmål om, hvem der skal have flertallet, og om, i hvilket omfang

man vil tilgodese medarbejdernes og elevernes indflydelse. Det er det, vi skal diskutere, og det er i den forbindelse, vi siger, at lovforslaget helt klart tager alt for lidt hensyn til, at det er dem, der er på skolen, der skal have ansvaret for, hvad der sker på skolen, og det vil sige, at efter vores opfattelse skal de have flertal i bestyrelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om uddannelse til håndarbejds-lærere.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Ole Vig Jensen, fg.).

(Fremsat 22/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Anna-Marie Hansen (S):**

Socialdemokratiet ser dette lovforslag om en revision af gældende lov om uddannelse af håndarbejds-lærere m.fl. som relevant i relation til behovet for en udvikling af uddannelsen, der sigter mod nye aktivitets- og beskæftigelsesområder inden for såvel det private som det offentlige arbejdsmarked.

Håndarbejdsuddannelsen har mange facetter, der som følge af udviklingstendenserne på uddannelses- og beskæftigelsesområdet kan udvikles mod nye målgrupper. Vi mener, at håndarbejds-lærernes uddannelsesvilkår og deres baggrund er vigtig i forbindelse med håndarbejdsfagernes anvendelse på områder som daghøjskoler, produktionsskoler og indvandrerprojekter.